

face autorului dramatic într-o schemă de mișcare și acțiune mai cunoscute publicului său, care, cu mici momente de trenare, are succes.

Teatrul „Tândărică”, Sala „Victoria” – Dragostea celor trei portocale de Carlo Gozzi. Scenariul și regia: Cristian Pepino. Scenografia: Cristina Pepino. Muzica: Dan Bălan. Cu: Cristian Mitescu, Liliانا Gavrilescu, Ioana Chelaru, Mariana Zaharia, Victor Bucur, Claudiu Iordan. Data premierei: 12 noiembrie 2002.

Andreea DUMITRU

*Chiar dacă ignori acest afiș, el există
FLASH sau CAI VERZI...
ÎNTÂMPLĂRI BREZE...!*

Sub mantaua de ploaie a instituțiilor subvenționate se petrec și întâmplări artistice care împacă cu succes capra bugetară cu varza independenței. Metaforic vorbind... În hățișul realității noastre, formula coexistenței reprezintă însă – deocamdată – cea mai la îndemână cale de a-ți afirma valoarea într-o zonă altminteri prohibitivă din punct de vedere financiar. Casa de Cultură „Nicolae Bălcescu”, arondată Primăriei sectorului 4, e un astfel de spațiu privilegiat în care mintea deschisă a unei directoare entuziaste – doamna Nicoleta Nicorică – se întâlnește fericit cu voința de a împinge lucrurile înainte și cu talentul excepțional al Cludiei Negroiu (creator și coordonator de proiecte). Să nu uităm că aici funcționează și Centrul MAD, motor al unei vieți culturale destul de zgârcite în alternative. Și nu trebuie să ne mirăm că activitatea acestor companii independente, ce implică parteneriate și închirieri de spații, e posibilă datorită unor fundații, menite să contracareze efectul aberațiilor birocratice.

Flash sau Cai verzi... Întâmplări breze...! este doar unul dintre proiectele (finalizate) ale acestui centru cultural (ca să evităm denumirea anacronică de „casă de cultură”, datând din 1956) care i-a furnizat de curând chiar Teatrului „Bulandra” o trufanda precum *O noapte furtunoasă*, în regia Teodorei Câmpineanu. Lor le va urma, ni se promite, o mostră de teatru-dans, *Nijinski*, în coregrafia Mălinei Andrei și regia Emei Nicola, cu surprinzătorul Filip Ristovski.

Compania Gestual Art, Fundația Societa Club UNESCO București și, firește, Centrul „Nicolae Bălcescu” au produs spectacolul semnat de Claudia Negroiu, regizoare și... interpretă, alături de patru tineri viitori actori. Cornel Șerban, Dana Porlogea și Daniela Marinache (mai puțin Iuliana Asproiu) îi sunt și studenți în ultimul an la clasa din cadrul Facultății de Arte – Universitatea „Hyperion”, clasă pe care o îndrumă ca asistentă a maestrului Virgil Ogășanu. Bănuiești, de la prima apariție pe „scenă” a Cludiei Negroiu, o afinitate artistică specială cu reputatul profesor: prezența magnetizantă, expresivitatea corosivă. O vedem aici în postura îndelung elaborată și exersată de mim și tapdancer, pentru care demonstrează o uluitoare înzestrare. Dacă maestrul de step i-a fost Sandu Faier, Dan Puric (din a cărui trupă a făcut parte) a inițiat-o în pantomimă. Virtuozitatea explozivă pe care o demonstrează în *Flash...* se datorează însă anilor de studiu individual perseverent. Acum, Claudia Negroiu predă ea însăși cursuri de step la MAD unor amatori cooptați din cele mai neașteptate domenii.

Flash sau Cai verzi... Întâmplări breze!... e un spectacol curat, lucrat cu atenție pentru detaliu și pentru rigoarea limbajului corporal, ascultând însă mai puțin, după cum avertizează și titlul, de o coerență interioară sau de logica unei povești. Vizualul (esențial într-un spectacol de mișcare) e tratat cu maximă seriozitate, așa încât compoziția rafinată a cadrelor, semnată de plasticianul Aurel Pătrașcu, nu trece neobservată.

Pasaje muzicale consacrate (din operă, jazz, folclor), inspirat selectate, dar parcă întâmplător înlănțuite, precum și transcrieri inedite ale acestora (în maniera coloanelor sonore ale desenelor animate) sunt ilustrate de actorii-dansatori și mimi. Uneori, un miez de acțiune și sens e dezvoltat și prelungit în următorul flash... Alteori rămâne o sugestie în suspensie, întrucât registrul sau stilul se schimbă rapid. Sunt însă și momente valoroase în sine, salvate de tratamentul ironic sau de ineditul privirii regizorale. Rețin un teatral și emoționant vals al personajelor purtând în jurul gâtului un soi de proteze înalte de ghips (sugerând oximoronic grația stării de debilitate fizică) sau alaiul de nuntă grotesc ce traversează parcă pe furiș planul din spatele scenei. Dar, mai ales, surprinde „citirea” *Rapsodiei române* în genul parodic al bancurilor: un american și un rus își dispută simbolurile naționale, arbitrați la centru de un (chelner) român veșnic exasperat-serviabil.

Ce se poate pretinde mai mult unui spectacol făcut cu pasiune, dar – fatalmente – în condițiile unui studio echipat sub strictul tehnic necesar? Revelația unor talente e poate cea mai importantă satisfacție. *Flash...* aduce în prim plan profilul unic al Cludiei Negroiu, alături de cel al unei viitoare actrițe remarcabile - Dana Porlogea.

Flash... Un spectacol de Cludia Negroiu.

Mesajul nu poate fi decât acesta: urmăriți-le, au forța de a-și construi ele însele drumul pe care îl merită!

Fundația Societa Club Unesco București, Compania Gestual Art, Casa de Cultură „Nicolae Bălcescu” – Flash sau Cai verzi... Întâmplări breze...! Distribuția: Claudia Negroiu, Cornel Șerban, Dana Porlogea, Daniela Marinache, Iuliana Asproiu. Regia: Claudia Negroiu. Compoziția plastică: Aurel Pătrașcu. Costumele: Adeline Pater. Make-up artist: Dana Porlogea.

Cătălina PANAITESCU

O demonstrație în forță

Nu e de mirare că Teatrul Luni de la Green Hours, prin specificul lui de teatru-cafenea, propune *Sex, Drugs, Rock&Roll*, într-un moment în care se poate vorbi despre orice, aproape cu oricine. După cum nu este de mirare faptul că propunerea acestui text a venit din partea lui Florin Piersic Jr. – actor neconvențional în firea lui, în virtutea unei nebunii deja asumate. Chiar și spectacolul pare învăluit de o nebunie generalizată, aducând în prim-plan diverse tipologii prezentate în scurte monologuri – toxicomani, cerșetori, rockeri maniaci, oameni de afaceri – fiecare ajuns într-un moment de împlinire și relativ echilibru. Numai că se întâmplă ceva, acel „ceva” distrugător. Poate fi punctul zero al toxicomanului care mai are nevoie de o ultimă doză pentru a „depăși” cura de dezintoxicare, sau businessman-ul care povestește cu infatuare fiecare succes reușit ajungând, de fapt, la josnicia și decadența vieții lui. Poate fi orice. Și poveștile continuă, exploatarea momentelor culminante ale acțiunii, servind publicului pastila de care are nevoie. Este o combinație de divertisment, tragism, ironie, sarcasm, muzică tare și atmosferă relaxantă. Spectatorul este ținut în sală atât prin forța *one man show*-ului (gen solicitant pentru actor), cât mai ales prin faptul că se recunoaște, într-o oarecare măsură, în poveștile prezentate. Este un semn pozitiv faptul că există un teatru care își delimitează clar categoriile de public cărui a se adresa, că-l respectă și îi oferă ce are nevoie. De aceea *Sex, Drugs, Rock&Roll* este un spectacol care prinde la public. Florin Piersic Jr. dovedește nu numai că poate aborda un astfel de gen, ci îi poate face față cu brio mai ales când textul este foarte actual, impune un mesaj bine definit, cu țintă directă, dovadă reacția publicului.

Teatrul Luni de la Green Hours – *Sex, Drugs, Rock&Roll* de Eric Bogosian. Regia, scenografia, aranjamentul muzical: Florin Piersic Jr. Cu Florin Piersic Jr. data premierei: 14 aprilie 2002

ION CAZABAN

Trupul și sufletul

Argumentele apropierii dintre teatru și dans s-au dovedit, de-a lungul secolului 20, mai numeroase decât s-ar fi crezut, mergând până la acel spectacol de contaminare reciprocă, numit teatru-dans, din ultimele decenii. Cea mai